

Ústav teorie a praxe ošetrovatelství

1. lékařská fakulta UK v Praze

Oponentský posudek na diplomovou práci Bc. Petra Caletky, studenta I. LF UK v Praze, obor Ošetrovatelská péče v anestézii, resuscitaci a intenzivní péči.

Diplomová práce Bc. Petra Caletky má velmi dobrou úroveň. Zvolené téma má nejen zajímavý odborný zřetel (informace před anestézií), ale i obecný přesah – všimá si důležité oblasti poskytování zdravotní péče a to je komunikace zdravotníků s klienty. Téma tedy zvoleno výtečně.

Rozsah práce je přiměřený, stejně tak i poměr mezi teoretickými, obecnými kapitolami a vlastní vědecko-výzkumnou částí. Po stránce formální je dílo zpracováno vzorně, výtečně. Chyb je jako šafránu (např. v anglickém abstraktu na řádce 9 „statistacally“).

V části obecné bych chtěl vyzvednout trvalý důraz na komunikaci s dětským pacientem a na důležitost přiměřeného informování dítěte. V této části nikoliv původností, jde totiž o myšlenky citované, přebrané od jiných autorů, ale postojem autora k nim, vyniká možná mimoděčný (není uveden v cílech studie) přínos práce: kritika přezíravého, paternalistického zdravotníka, který „koná“, ale se „subjektem péče“ si nemá co říci... Důraz na nezbytnou změnu tohoto chování v přátelský, otevřený a empatický vztah je poselstvím této studie.

Pokud jde o vlastní vědecko-výzkumnou část je metodika výzkumu i zpracování dat v pořádku. Trochu na rozpacích jsem při pohledu na, podle mého názoru, zbytečně velké množství sledovaných dat. I když po stránce grafické jsou jednotlivé skupiny dat jasně vyjádřeny, tak ve své záplavě činí výsledkovou část studie místy nepřehlednou aniž přinášely zajímavé, neku-li významné, informace. Za všechny další: tab.8 – Přehled zdravotnických profesí. Navíc se většina dílčích výsledků do závěrů práce nijak zřetelně nepromítá. Méně by bylo více.

V závěrech práce mě zaujaly dva výsledky. Za velmi zarážející až ostudný považuji autorem zjištěný fakt, že téměř 20% dětí nebylo o anestézii informováno vůbec. Zajímavá je lačnost veřejnosti po písemných nebo elektronických informacích o anestézii. Nemohou sice osobní

komunikace nahradit, ale vhodně ji mohou doplnit, případně zkvalitnit (lékař odpovídá na poučené dotazy...).

Sluší se položit studentu dotaz: Bc.Petr Caletka jistě ví, že s účinností od 14.3.2013 byl přijat zákon č.66/2013 sb., který mění řadu paragrafů v zákonu č.372/2011 Sb. autorem citovaném. Podle Vašich zkušeností budou se tyto změny nějak promítat do postojů a jednání zdravotnických institucí a zdravotníků samých a jsou pro problematiku „komunikace – informace – souhlas“ přínosem?

Závěrem chci zdůraznit, že přes jisté kritické poznámky, jež jsme si dovolil uvést, považuji diplomovou práci Bc.Petra Caletky za velmi dobrou a plně odpovídající úrovni požadavkům na tento typ prací. Jde o práci svým způsobem pionýrskou, která po zřejmých rozsahových úpravách zaslouží publikaci v odborném tisku a je nepochybně přínosem pro poskytovatele zdravotní péče.

Nemám pochyb, že autoru má být umožněno tuto práci před akademickými institucemi obhájit.

V Praze dne 6.5.2013

Doc.MUDr. Ivan Novák, CSc.,

Pediatrická klinika IPVZ a I. LF UK,

Thomayerova nemocnice, Praha

